

IPARJOGI SZEMLE

Az
„IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET”
tagági járulékul kapja.

Az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalmi-, védjegy-, minta-, szerzői-, név- és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat
AZ „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE

Szerkesztik: DR. BÁNYÁSZ JENŐ, az egyesület főtitkára, DR. FAZEKAS OSZKÁR, az egyesület ügyvezető alelnöke

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VI, PODMANICZKY UCCA 49 — TELEFÓN: 64-01, 123-18

Nagy horderejű megállapítás! Az
ezerszeres gyakorlati eredmé-
nyek is igazolják azon tudomá-
nyos véleményt, amely szerint az
ODOL hygienikus, prophylaktikus,
desinficiáló és gyógyulást elő-
segítő hatása nemcsak a száj-
üreg, fogak, garat és a mandu-
lákra terjed ki, hanem közvetve
az egész emberi szervezetre is
mélyreható befolyást gyakorol.

322

HUNYADI JÁNOS

Világhírű természetes keserűvíz!

A világ orvosi tekintélyei által ajánlva. Több mint 60

éve egyenlő összetételben kerül a világ minden részében forgalomba. Kiváló gyógyhatású: a végbél fájdalmas betegségeinél, székrekedésnél, aranyeres bántalmaknál, vérkeringési zavaroknál, érlelmeszesedésnél. Vértódlás, rheuma, köszvény ellen. A gyomor-, bél-, máj- és epekő-betegségeknél. Elő- és utókezelésre a marienbadi vagy karlsbadi kúránál. Emésztési zavarokat és étvágytalanságot rövidesen helyrehozza.

Rendes adag: reggel éhgyomorra egy pohárral tele, lehetőleg langyosan!

Tulajdonos: Saxlehner András, Budapest

Kwizda-féle Fluid

Kigyó védjegy. Turistafluid

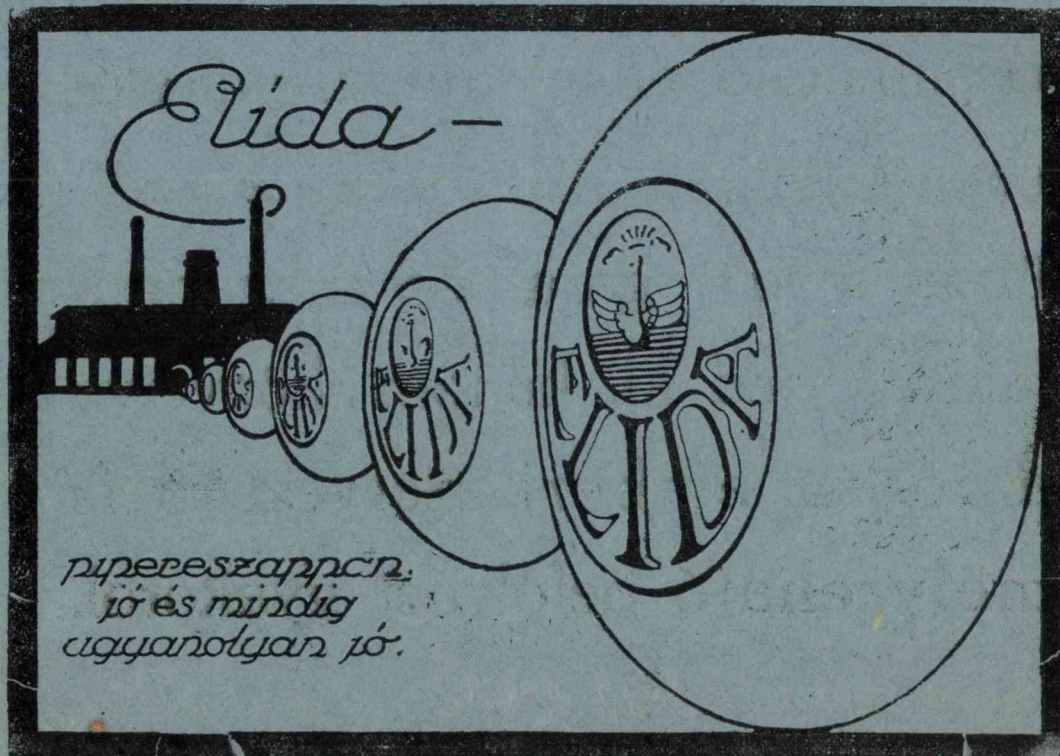

**Rég
bevált aromatikus
bedörzsölés köszvény,
rheuma, ischiás és
zsabánál**

Valódián kapható a gyógyszertárakban

Stollwerck Testvérek Részvénytársaság

**Csokoládé, kakao és cukorka-
árugyárak Budapest**

*pipekeszappan,
jó és mindig
ugyanolyan jó.*

Megjelenik minden hó 1-én,
mint a „MAGYAR GYÁRIPAR”
rendes melléklete.

IPARJOGI SZEMLE

Az
„IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” tagjai
tagsági járulékul kapják.

Az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalmi-, védjegy-, minta-, szerzői-, név- és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat

AZ „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE

Szerkesztik: DR. BÁNYÁSZ JENŐ, az egyesület főtthkára, DR. FAZEKAS OSZKÁR, az egyesület ügyvezető alelnöke

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VI, PODMANICZKY UCCA 49 — TELEFÓN: 64-01, 123-18

Az eszmei javak egyesületei- nek fúziója

A háború zajában és az azt követő elernyedésben az eszmei javak műzsája is — mint annyi más — megfélemlítve vonult félre. A konszolidáció pirkadásának jele, hogy rejtekből immár kiléphet és újult erővel életre keltének erőteljes bizonyítékát adja. Első aktusa a „Magyar Iparjogvédelmi Egyesületnek” és az „Üzleti Tisztességet Védő Egyesületnek” a fúziója, amely egy eredőbe foglalja össze az eddig két táborban működött erőket s azokat kiterjedtebb és hatékonyabb érvényesülésre képesíti. Ennek köszönheti a 20 éves „Iparjogi Szemle” is, hogy több évi szünetelés után ott veheti fel feladatainak fonalát, ahol azt szerkesztőjének hadbavonulásakor letenni volt kénytelen.

Alábbi beszámolóink a két egyesületnek febr. 12-én a Kereskedelmi és Iparkamara dísztermében tartott együttes közgyűléséről teljes képet ad ezen alakulat eszméjéről, szervezetéről és maga elé hozott feladatairól.

A külsőségeiben is ünnepélyes közgyűlést, amelyen 100-nál több tag jelent meg, Nagy Ferenc e. tanár, tb. elnök üdvözlő szavai nyitják meg. A megnyilvánult érdeklődésben annak zálogát látja, hogy az eszmei javak terén együttműködésre hivatott és itt méltán képviselt összes tényezőkben újra megelégnünk az érdeklődés kulturális haladásunkkal szorosan összefüggő ezen jogéleti ágak iránt, amelyeknek fejlesztése érdekében a két egyesület külön-külön — mindegyik a maga körében figyelemreméltó sikerrel — már hosszú ideje tevékeny. E két egyesület most, hogy közviszonyaink a normális fejlődés irányát vették, az erők egyesítésével egymással karöltve szándékozik — mint egy új életre kelve — a még megoldandó igen kiterjedt feladatoknak intenzív tevékenységet szentelni.

A MIE immár 20 éves multra tekint vissza, amelynek tevékenységét a törvényelőkészítés, a jogszolgáltatás és az elmélet körében a háború és az azt követő viszonyok ugyan megszakították, amelynek fonalát azonban a mai közgyűléssel újra felvettük.

Értékes gyarapodást jelent az egyesületre nézve, az abba beleolvadó „Üzleti Tisztességet Védő Egyesület”. Az ÜVE egy speciális feladatnak szentelt 10 éves munkássága célját elérte. Munkásságának gyümölcse egy beiktatott törvényben az 1923. évi V. tcen jut kifejezésre. Most hogy az Iparjogvédelmi Egyesületbe beleolvad, az eszmei javak összességét felölelő *egységes szellemű tevékenység* válik lehetővé. Meg van győződve arról, hogy az erők egyesítése nemcsak a jelen közgyűlés külsőségeiben, hanem az együttes munkásság tartalmában és annak eredményében is valóra fog

válni és ebben a szellemben kéri a tagtársak intenzív közreműködését.

Fazekas Oszkár dr., a MIE főtthkára az egyesületnek két nagy akciója eredményéről számol be, amelyek előmunkálatai a háborús évekre nyulnak vissza és amelyekben — a feladat nagy jelentőségére való tekintettel — a nagy érdekképviselők bevonásával egy egyesületközi választmány is közreműködött. Az egyik a szabadalmak oltalmi időtartamának a háborús évekre való tekintettel való meghosszabbítása. Ezen akció nem szorítkozott pusztán a kereskedelmi kormányhoz intézett részletesen indokolt előterjesztésre, hanem szóló annak érdekében a nemzetközi jellegre való tekintettel úgy Bécsben, mint Berlinben az ottani iparjogvédelmi egyesületek körében is tartott előadást és a „Gewerblicher Rechtsschutz und Urheberrecht” című tekintélyes berlini szakközlönyben idevágó terjedelmes tanulmányt tett közzé. Az eszméknek ugyanis Ausztriában és a Németbirodalomban egyaránt igen erős ellenáramlatokkal kellett megküzdenie, de végre is tudva-levőleg teljes sikert ért a szabadalmak élettartamának meghosszabbítása, nálunk és az említett országokban törvénybe iktattatott. Most, midőn a tökehiány folytán és egyéb okokból előállott *gazdasági depresszió* súlyosan érezhető, a feltalálói jog méltánylása, de gazdasági megfontolások alapján is ilykép hatályukban fentartott szabadalmak számos oly vállalkozási és gyártási alkalmat nyújtanak, amelyek a törvény jótéteménye nélkül meg nem valósulhattak volna.

A második akció jelentősége még általánosabb és fokozottabb, mert az eszmei javak egész jogrendszerét, a háború által megszakított jogfolytonosság helyreállítását tárgyalta. Az egyesületnek számos vitailésben behatóan megtárgyalt, minden részletre kiterjedő és szerves egészszé felépített tervezetét szóló 1917 végén személyesen nyújtotta át Bernben az Unió Nemzetközi Irodája Vezetőségének és az ott támasztott aggályok eloszlásával sikerült kieszközölnie, hogy e tervezet — kifejezetten mint a Magyar Iparjogvédelmi Egyesület tervezete a „La Propriété Industrielle” című hivatalos közlöny 1918 február 28-iki számában egész terjedelmében közzétételéssék. Egy későbbi látogatás alkalmával a közlöny szerkesztője, dr. Röthlisberger — a végsőig menő diplomatikus tartózkodása mellett is — annyit elárult, hogy az antant-kormányok ezen számból külön példányokat szereztek be s így nyilvánvalóvá lett, hogy a tervezet saját előkészületeik megtételénél figyelembe kívánták venni. Aki a versaillesi (trianoni) békeszerződésnek idevágó rendelkezéseit egyesületünk tervezetével egybe hasonlítja, azt fogja észlelni, hogy ezen gyászos okmánynak ez az egyetlen fejezete, amely — néhány kivételes rendelkezést leszámítva — egészben véve a *jogtisztélet elvein épül* fel és a kölcsönösség szempontjait kielégítő mérvben honorálja és amelynek legalább a gazdasági és jogélet ezen körében a *valóságos békeállapot* helyreállítása köszönhető: *félreismerhetetlenül egyesületünk tervezete által adott irányítás hatása alatt áll.*

Jóleső elégtétel lehet az mindnyájunk számára, hogy 20 év óta folytatott egyesületi munkásságunknak ilyen, a világ minden részére kiható sikerét regisztrálhatjuk. Szóló most, hogy vezetőitkari feladatait Bányász Jenő dr. személyében hivatott utódnak kezeibe helyezi, azt kívánja, hogy Bányász dr. lelkes tevékenysége hasonló és még ezeket is túlszárnyaló sikereket

eredményezzen, amely óhajításban az összes tagtársakkal egynek tudja magát.

Bányász Jenő dr., az ÜVE főtítkárja utal arra a közismert tényre, hogy az ÜVE a maga elé tűzött célokat egészükben megvalósította, amennyiben az 1923. évi V. tc.-be iktatott törvényünk 41., 43. és 44. §-ai a kereskedelmi és iparkamarák kebelében létesített Zsűrinek és Választott Bíróságnak oly hatáskört biztosítanak, amely biztos zálogát képezi annak, hogy az üzleti verseny körében a jogszolgáltatás az üzleti élet hivatott tényezőinek irányadó felfogására fog támaszkodni. A törvény a kereskedelmi és iparkamarák, valamint a bíróságok együttműködésétől várja a kereskedelmi és ipari közfelfogás helyes kialakulását. Amely sürgősen szükséges volt a törvényes munkakörben a jogászi, a műszaki, a kereskedelmi és az ipari elem együttműködésének törvényes biztosítása, szintoly fontossággal bír, hogy ugyanezek a tényezők a gyakorlati és egyesületi életben is egyesítsék munkáikat. Ez a gondolat vezette az előkészítő bizottságot akkor, amikor a két egyesület fúzióját javasolta és tisztelettel kéri az együttes közgyűlést, hogy az ez irányú előterjesztést jóváhagyólag vegye tudomásul.

Radványi László dr. indítványára azután közfelkiáltással megtörtént a tisztújítás, mire **Baumgarten Nándor dr.** mint újonnan megválasztott elnök a maga és tisztársai nevében köszönetet mond a közgyűlésnek a kifejezett bizalomért. Minthogy az elnöklő **Nagy Ferenc** már ismertette az Iparjogvédelmi Egyesület célját, ezúttal részletes programot nem ad.

Egyesületünk feladata — úgy mond — azokat a kettős értelemben ideális célokat megvalósítani, amelyekre eddig fennállása alatt is törekedett. Kettős értelemben ideális a cél, mert eszmei javak védelméért küzdünk és minden közvetlen anyagi érdekelttség nélkül leszünk kötelesek az objektíve helyes jogi reformokat megjelölni. Mégis kívánatos, hogy az általános jellegű érdekképviselésekkel szoros kapcsolatot tartunk fenn és e célra indítványozza, hogy ezen érdekképviselések vezértisztviselőit elnöki tanácsunkba meghívjuk és egyúttal felkérjük azokat, hogy elnöki tanácsunkban magukat kiküldötteik által képviseltessék. Mint **Nagy Ferenc** Önagyméltósága kifejtette, eddigi jogvédelmünk, bár a multtal szemben kétségtelenül haladást tüntet fel, több szempontból kiegészítésre és egységesítésre szorul. A védjegyjog terén megadtuk a döntő lépést, midőn 1913-ban a nemzetközi egyezményhez csatlakoztunk és a védjegyek nemzetközi egységes lajstromozását elismertük. Annál inkább szorult reformra hazai védjegyjogunk és különösen szükséges a védjegyek megbízható nyilvántartása. Teljesen elavult a gyakorlati élet igényeivel szemben az ipari mintaoltalom és a közgazdasági útra utalt mintaoltalmi per. A szabadalmi törvény reformjával immár évek óta foglalkozunk. A tisztességtelen versenyről szóló törvény megalkotása és annak szigorú következményei aránytalanul teszik a szabadalmi törvényt enyhén minősített kihágásait. Midőn az 1923: V. tc. közgazdasági érdekelttségünk óhajával egybehangzóan a legszigorúbb szankciókat tartalmazza, aránytalan, hogy a találmány és védjegy ehhez képest kevesebb védelemben részesül, úgyhogy ma a verseny tisztességének megsértése esetleg büntettként minősül, míg az eszmei javak legfontosabbika, a szabadalom megsértése csak 600 koronáig büntethető kihágás. Egyesületünk működése kiterjed a szerzői jogra is. E téren az 1921: LI. tc. egészen újkeletű és a legmodernebb szerzői jogi reformszemeket tartalmazza. Ez is összhangba hozandó a tisztességtelen versenyről szóló törvény szerzői jogi vonatkozású szakaszaival. Íróink és művészeink alkotásainak védelmére pedig kívánatos, hogy azon államok, melyek jelenleg a házánktól elszakadt területeken uralkodnak, mentől előbb belépjenek a berni unióba, nehogy szerzőink és íróink szellemi tulajdona e területen bárkinek prédájául szolgálhasson. Ugyan-e cél elérésére szolgálna, ha az osztrák példát követve azon országokkal, melyek nem tagjai a berni uniónak, irodalmi egyezményeket létesítenénk színpadi és zenei alkotásaink védelmére.

Élénk éljenzés követi e szavakat, amelynek lecsendesülése után **Meszlényi Artúr dr.** egyetemi magántanár tartott „a tisztességtelen verseny”-ről gondolatokban

gazdag s az eddigi joggyakorlat figyelemreméltó mozzanatait méltató előadást.

Itt adjuk még a jelenvoltak névsorát, amely természetesen teljességre nem tarthat igényt.

Adler Miksa, **Achtsener József**, **Baumgarten Nándor dr.**, **Behr Dezső**, **Belatini Belatiny Artur**, **Braun Vilmos**, **Bayer Antal dr.**, **Balla Sándor**, **Bányász Jenő dr.**, **Boross Géza dr.**, **Bolgár Jenő**, **Biró Elek dr.**, **Barna Jenő dr.**, **Baeder Hermann**, **Bécezi Róbert**, **Balás P. Elemér**, **Beck Sala dr.**, **Brenner Alajos dr.**, **Bernauer Zsigmond**, **Biber Dezső dr.**, **Bécezi Antal dr.**, **Csókits Henrik**, **Dikk Fidéi**, **Éber István**, **Fazekas Oszkár dr.**, **Fodor Armin dr.**, **Földváry Ferenc**, **Fodor Gábor**, **Fehér Gyula**, **Fuchs Vilmos**, **Fischer Béla**, **Farkas József**, **Fábián Béla**, **Félix Aladár**, **Földessy Béla dr.**, **Földi Károly dr.**, **Farkas Vilmos**, **Gáspár Fülöp**, **Gál Imre**, **Gerő Nándor**, **Gergely Vilmos**, **Grauer Miksa dr.**, **Gusztáv Béla dr.**, **Gerenday Béla**, **Gál Miklós dr.**, **Györbíró István dr.**, **Harsányi Jenő**, **G. Heteés Mór**, **Kalmár Jakab**, **Kayser Szilárd dr.**, **Kartsoké Alajos dr.**, **Kemény Dezső dr.**, **Kovacevics Milenko**, **Heller Pál**, **Heinrich Ferenc**, **Hekler Ede dr.**, **Kelemen Frigyes O. dr.**, **Kertész János**, **Körner Jenő**, **László Artur**, **Lugos János**, **Meller Ernő**, **Malonyai Emil dr.**, **Meszlényi Artur dr.**, **Mayer Géza dr.**, **Meleghy Géza dr.**, **Nagy Ferenc dr.**, **Pap Dezső dr.**, **Palágyi Róbert dr.**, **Pollák Illés**, **Porteller Tódor**, **Richter Béla dr.**, **Radványi László dr.**, **Ranschburg Nándor dr.**, **Reich Ödön**, **Sinkó Károly**, **Saxlehner Kálmán**, **Schmidt István**, **Schmiedl Miklós dr.**, **Saxlehner Ödön**, **Sicherhmann Frigyes dr.**, **Schön Fülöp**, **Spitzer József dr.**, **Szigeti László**, **Szilasi Jakab**, **Szente Lajos dr.**, **Szegő Ernő dr.**, **Szurdai Róbert**, **Szalai Emil dr.**, **Takácsy Ákos dr.**, **Torma István dr.**, **Török László dr.**, **Volzer Károly dr.**, **Zoltán József dr.**, **Zwack Béla** és mások.

Távolmaradásukat kimentették: **Bittner János**, **Dembitz Gyula**, **Dóczy Sámuel dr.**, **Fenyő Henrik**, **Gessler János**, **Haidekker Sándor**, **Hirman Ferenc**, **Köhler András**, **Hajdu Miklós dr.**, **Halla Aurél dr.**, **Jezsovics János dr.**, **Kaszab Aladár**, **Kunecz Ödön dr.**, **Müller József Leó**, **Marton Alajos**, **Nagy István dr.**, **Oszwald István dr.**, **Pompéry Elemér**, **Róna Sándor**, **Schuster Rudolf dr.**, **Schön Márk**, **Szász János dr.**, **Szávay Gyula**, **Székács Antal**, **Ullmann Antal**.

Az Iparjogvédelmi Egyesület tisztújítása

Az 1925 február 12-iki közgyűlésen az előkészítő bizottság jelölésének megfelelően **Radványi László dr.** indítványára a választásokat közfelkiáltással a következőképpen ejtette meg:

Tiszteletbeli elnökök: **Nagy Ferenc dr.** egy. tanár, v. b. titkos tanácsos, **omoravicei Heinrich Ferenc**, v. keresk. miniszter. **Elnök:** **Baumgarten Nándor dr.**, egy. tanár. **Társelnök:** **Saxlehner Kálmán**, ügyv. alelnök: **Fazekas Oszkár dr.**, alelnökök: **Bernauer Zsigmond**, **Kunecz Ödön dr.** egy. tanár, **főtítkár:** **Bányász Jenő dr.**, **títkár:** **Volzer Károly dr.**, s. **títkár:** **Szeckovszky Árpád dr.** **Az elnöki tanács tagjai:** **Auer György dr.** kir. főügyész, **Balla Sándor**, **Bayer Antal**, **Brenner Alajos dr.** kir. bíró, **Fodor Armin dr.** kir. kúriai tanácselnök, **Gerenday Béla** udv. tan., **Gessler János**, **Kaszab Aladár**, **Ledermann Mór**, **Mayer Géza dr.**, a szab. bg. alelnöke, **Meszlényi Artúr dr.** egy. m. tan., **Müller József Leó**, **Nagy István dr.** kir. tsz. bíró, **Neumann Károly dr.** min. tan., **Oszwald István dr.**, a bp. kir. tsz. elnöke, **Pompéry Elemér**, a szab. bir. elnöke, **Rausch Aladár**, **Róna Sándor**, **Rotter Zsigmond**, **Schuster Rudolf**, a szab. felsőb. elnöke, **Székács Antal** udv. t., **Szurdai Róbert**, **Vámébrny Ruzstem dr.** egy. rk. tan., **Zwack Béla**, **pénztáros:** **Porteller Tódor**. **Szakosztályok:** **Szabadalom:** **Elnökök:** **Schimanek Emil m. e. tan.**, **Lévy Béla dr.**, **előadók:** **Bécezi Róbert**, **Urbach Lajos dr.** **Védjegy:** **Elnökök:** **Saxlehner Ödön**, **Pollák Illés**, **előadók:** **Szász János dr.**, **Szente Lajos dr.**, **Richter Béla dr.** **Üzleti verseny:** **Elnökök:** **Pap Dezső dr.** államtitkár, **Balás P. Elemér** min. tan., **előadók:** **Beck Salamon dr.**, **Kelemen Frigyes dr.**, **Malonyay Emil dr.** **Szerzői jog:** **Elnökök:** **Ranschburg Viktor**, **Szalai Emil dr.**, **előadók:** **Ranschburg Nándor dr.**, **Palágyi Róbert dr.** A szakosztályok elnökei, tagjai az elnöki tanácsnak, Tagjai továbbá a budapesti kereskedelmi és iparkamara elnökségének s a meghívott általános jellegű érdekképviseléseknek kiküldöttjei. Hivatalból résztvesznek ezeken az üléseken a szakosztályok előadói. Megválasztott végül egy 5 tagból álló igazgató-választmány.

Hazai jogesetek

Üzleti verseny

1. Különösebb hatást nélkülöző közlések, reklámjel-szavak. Tömeges és gyors vásárlásra ingerlő módon eladni. „Olesó árak”. A tisztességtelen verseny ellen való hathatós oltalom a tisztességes ipar és kereskedelem létérdeke. Maga a reklámtevékenység azonban, mely a sajátlagos gazdasági viszonyokhoz alkalmazkodva, szolid bázison keresi érvényesülését, közszükségletet elégíti ki, a forgalom igényeinek előnyösebb kielégítésére, annak gyorsabb lebonyolítására vezethet, kényelmesebbé teheti a vevők ellátási lehetőségeit. A reklámtevékenységnek a törvény keretein belül történő szabad kifejtésével ellenkező tehát az ipartörvény 51. szakaszának merev alkalmazása, minthogy tömeges és gyors vásárlásra ingerlő módon eladni általában annyit jelent, mint reklámot csinálni, reklámtevékenységet kifejezni. Már pedig az ipartörvénynek a modern kereskedelmi életben nem lehet célja, hogy azt a reklámtevékenységet, mely a valóságnak megfelelő és az üzleti tisztességbe nem ütköző módon kívánja árukat áruba bocsátani, felelősségre vonja. E felfogásnak ad kifejezést a budapesti kereskedelmi- és iparkamara akkor, amidőn az ipartörvény 51-ik szakaszának helyes értelmezése céljából a tisztességtelen verseny ellen alkotott törvénybe oly kiegészítő szakasz felvételét javasolta, mely szerint az áruaktáknak, vagy egy részének kizárólag az az „értékesítési módja” vonható iparhatósági engedély alá, „mely a vevőközönségben azt a hitet keltheti, hogy különösen előnyös vásárlásra nyílik alkalma”. E felfogásnak a törvény (1923: V.) kifejezést is ad, amennyiben 27-ik szakasza már az idézett kitételeket tartalmazza. Az „olesó árak” hirdetése a kamara nézete szerint a különösebb hatást nélkülöző, *elkoptatott reklámjel-szavakhoz sorolható*, melyek az általános tapasztalat szerint nem kelthetik a vevőközönségben azt a hitet, hogy különösen előnyös vásárlásra nyílik alkalma és így e helyes mértéket tartva szem előtt, e kitétel szemben a kamara nem látja az ipartörvény 51-ik szakaszába ütköző iparkihágás megállapítását indokolt-nak. A kamara bár megállapítja, hogy ez elkoptatott, az újságolvasó közönségre immár hatástalan reklám-jelző, mely épen általános használatánál fogva vált hatástlanná, kétség kívül sérti a szolid reklámeszközökkel élő versenytársak jóízletét, e kérdés azonban nem az egyesek jóízletének a mértéke alapján dönthető el. Az ily. legfeljebb a *jóízlet szempontjából* kifogás tárgyává tehető reklám tehát, amely ugyan hangzatos, de semmitmondó jelszavaival igyekszik magára vonni a járó-kelő, illetve olvasó figyelmét, amelynek tényállításai talán nem túlzottak (konkrét panaszokra nem nyújtanak kellő alapot), még nem tekinthető oly tömeges és gyors vásárlásra ingerlő eladásnak, amely kiárusítás jellegével bírna, illetve amelynek üldözése az ipartörvény 51-ik szakasza alapján indokolt volna.

2. „Az ország legolesőbb áruháza” kitételnek hirdetésekben, üzleti táblákon történő alkalmazása — oly reklámnak tekinthető, amely a versenytársak üzleti tevékenységének a lekicsinylésére alkalmas, hirdetőt a többi versenytársakkal szemben olybá tünteti fel, mintha a piacon a legerősebb beszerzési források felett rendelkezne. E kitétel abbahagyására irányuló igényt a kamara indokolt-nak tartja. (Bpkam.-Jury. 1924/VIII., 14.320.)

3. Árú sorsolása. A vevők részére kisorsolt nyerő-számok közlése. A megszokott, tömeges és gyors vásárlásra ingerlő eladásokkal szemben szigorúbb elbírálás alá esik a vevők részére történő áru-sorsolás és a kisorsolt nyerőszámok közlése, illetve a sorsolás eredményének a kihirdetése. Maga a kisorsolás ténye itt is inkább a közönségnek nyújtott *kedvezés, engedmény, ajándék-reklámtárgy erejével hat*, az üzleti tisztesség korlátját azonban, a mai sajátlagos gazdasági viszonyokat tekintve, csak akkor lépi át, ha a hirdető üzleti eljárása (a vevők kijátszása, színleges sorsolás stb. stb.) egybéként az állami érdekek szempontjából (sorsjáték, lottó-jövedék) kifogás tárgyává nem tehető. Amennyiben a reklám igazat mond, nem a vevőközönség kijátszására, megkárosítására törekszik, úgy ez üzleti eljárás még egymagában véve nem tekinthető tisztességtelen reklámnak, mivel a reklám útján elérhető nagyobb forga-

lom lehetővé teheti az árak helyes kalkulálását, a reklámköltségek arányos megosztását, vagyis végső eredményében e reklámtevékenység a forgalom gyorsítása és növelése révén előnyösebb eladási lehetőségeket teremthet és azokat eladó jobban kihasználhatja. Igaz, ez üzleti eljárás féktelen versenytevékenységet támaszthat, de ez a verseny, ha reklámeszközei egyébként tiszták, megengedettek (a valóságnak megfelelően, nem túlzottak és a vevőközönség tévedésbe ejtésére nem alkalmasak), ezidőszert, vagyis a fogyasztóközönség vásárlóképeségének erőteljes csökkenését tekintve, az üzleti tisztesség szempontjából kifogás tárgyává nem tehető. (Bpkam.-Jury. 1924/VIII., 14.320.)

4. „Az egyes kávédobozokba pénzdarabokat, többek között minden tízedik félkilogrammos dobozba egy ezüst koronást helyezünk el”. Amennyiben e reklám igazat mond, nem a vevőközönség kijátszására törekszik, úgy e hirdetés nem tekinthető tisztességtelen reklámnak. A fogyasztók játékszenvedélyének a felkeltése, akár a sorsjáték a mai sajátlagos gazdasági viszonyokat tekintve, még nem tisztességtelen verseny és inkább az államérdekek szempontjából kifogás tárgyává. (Bpkam.-Jury. 1924/VII., 7932.)

5. „Ingyen utazhat Párizsba 14 napra, vagy ingyen kaphat egy hálószoba bútort, vagy egy menyasszonyi ke-lengyét, ha szükségletét „nálunk” októberben beszerzi”. Szövegű hirdetés kétségtelenül tömeges és gyors vásárlásra ingerelhet, mivel reklám erejével hat, az üzleti tisztesség korlátját azonban csak az esetben lépi át, ha a hirdető üzleti eljárása a fogyasztók megtévesztésére irányul. Miként a versenyküzdelen nem bűn, akként az erőteljesebb reklámeszközök alkalmazása se az, hanem ep olyan alapja a gazdasági életnek, mint maga az üzleti verseny. A fenti közlés a forgalomba hozni kívánt áru kelendőségét kívánja biztosítani, illetve fokozni. Az erőteljesebb reklámeszköz alkalmazása, annak a siker érdekében egy szűkebb időre (október) szorítása ep úgy a létért folytatott küzdelemnek általános jelensége, mint maga a verseny. A fent idézett reklám nem tekinthető a közönség megkárosításának, sem pedig a versenytársak, a reklám diszkreditálásának és nem alkalmas arra, hogy a vevőközönséget megtévesztse. Feltéve természetesen, hogy egyébként nem tartalmaz valótlan adatot és a valóság látszatával nem téveszti meg a vevőközönséget. (Bpkam.-Jury. 1924/X., 17.352.)

6. „Ingyen adunk egy pár elsőrendű bőrkefzetűt mindenkinek, aki legalább 250 ezer korona összegű be-vásárlást tesz cégünknel” szövegű hirdetés a közönség-nek nyújtott kedvezés, engedmény jellegével bír. Az üzleti tisztesség szempontjából csak az esetben kifogásol-ható, ha valótlan és a közönség tévedésbe ejtésére al-kalmas adatot tartalmaz. (Bpkam.-Jury. 1924/VIII., 13.165.)

7. „Különös előnyös vásárlás”. „Idénycikkek kiáru-sítása”. A kiárusítás jogi alapja. Amennyiben az egyes cikkeknek, vagy bizonyos fajta áruknak olesó áron való hirdetése nem alkalmas arra, hogy a vevőközönségben azt a hitet keltse, hogy „különösen előnyös vásárlásra” nyílik alkalma, úgy ezen kiárusítások miatt iparható-sági eljárás indításának helye nem lehet. Iparhatósági eljárás tehát csak az esetben indítható a versenytárs ellen, illetve a versenyvállalat csak az esetben tartozik előzetesen hatósági engedélyt kérni (tv. 29. §), ha a köz-zétett, az alkalmazott reklám (a hirdetés szövegében közölt, vagy burkolt formában „tűzkár esetből megmen-tett áruk — mélyen beszerzési áron alul”) a közönségben azt a hitet kelti, hogy különösen előnyös vásárlásra nyí-lík alkalma. (Bpkam.-Jury. 1924/VI., 7952.)

8. „Különösebb hatást nélkülöző reklámközlések is kiárusítás jellegével bírhatnak”, ha a reklámközlések, a plakátok tömegével tele és átragasztjuk az üzleti táb-lákat, úgyhogy az üzlet külső képe kiárusítás jellegét ölt. (Bpkam.-Jury. 1924/VII., 7932.)

9. „...Ily tűzkáresetek ellen egyedül cégünk nyújt biztosítékot”. A kamara az alperesi hirdetés eme kitéte-lét a tisztességtelen versenyről szóló törvény I. szaka-szába ütköző eljárásnak minősíti. E kitétel ugyanis egy-általában nem sorolható az úgynevezett nagyot mondó hirdetések közé, nem nevezhető humbug hirdetésnek, hanem kétségtelenül a *kedvező ajánlat* látszatát kelti és

a szokásos figyelem mellett a közönség félrevezetésére alkalmas, illetve helyt nem álló következtetésekre vezethet. (Bpkam. 1925 XII., 18.016.)

11. „Addig is, amíg ezért és régebbi reklámhájhászásaiért, továbbá a kereskedői tisztességbe ütköző eljárásaiért illetékes tényezők előtt vonjuk felelősségre, óva intjük a közönséget, hogy ennek az üres és tisztességtelen reklámnak felüljön” szövegű hirdetés, bár az óvás közzétételének alapját képező alperesi hirdetés a Ttv. 2. §-a alapján kifogás tárgyává tehető a kamara nézete szerint a Ttv. 13. szakaszába ütközik, mivel alperes multját, üzleti tevékenységét általában oly súlyos kritika tárgyává teszi, mely a jogos kritika megengedett határát túllépve, fölülte alkalmas az alperes vállalat hírnevének és üzleti hitelének veszélyeztetésére. (Bpkam. Jury. XII., 18.016.)

Védjegyoltalom

18. Összbenyomásuk tekintetében eltérő védjegy-ábrák hasonlósága. Az ábrák mellett alkalmazott szavak védjegyjogi jelentősége. Felperes keresetében hangsúlyozza, hogy védjegyének ható eleme az oroszán ábrája és a védjegy a forgalomban, mint „oroszán védjegyű cérna” vált általánosan ismeretessé. Az alperesi védjegyekben, úgymond, ugyancsak az oroszán szerepel, mint „védjegy” és az a körülmény, hogy az alperesi védjegyek két, egymással szembenálló oroszán ábrát tüntetnek fel, mitsém változtat az oroszán képnek, mint védjegynek, illetve árujegynek származási-jegy karakterén. Az alperesi védjegyek felperes szerint a fogyasztóközönségben azt a tévhitet alkalmasak keltetni, hogy az alperesi védjegyekben feltüntetett „oroszán védjegyű áruk” a felperesi vállalatból származnak. Az oroszán ábra megjelölés szerinte tehát származási-jegy jellegével bír és így az alperesi védjegyekben szereplő egyéb szövmegjelölések („Nap”, „Hold”), ábrai alkatrészek az oroszán ábra származási jellegének háttérbe szorítására alkalmatlanok. A kamara a felperesi és alperesi védjegyek megtévesztő hasonlóságát állapítja meg. Kétségtelen, úgymond, hogy a szembenálló védjegyek összbenyomásuk tekintetében eltérő képet adnak, kétségtelen továbbá az is, hogy az alperesi védjegyekben alkalmazott egyéb, a védjegy-jog szempontjából markáns alkatrészek (szó és ábrás elemek) az oroszán motívumot feltüntető ábrát háttérbe szorítják és így az oroszán ábrázolás (a szembenálló két oroszán) az alperesi védjegyeknek kiemelkedő, domináló részét nem alkotja, nem öltik élesen a vásárló szemébe, mindazonáltal a kamara nézete szerint az alperesi védjegyekben alkalmazott oroszán ábrázolás, az alkalmazási mód (kör alakban feltüntetve) továbbá a „védjegy jellegnek” a feltüntetése, e motívumnak származási-jegy jellegét ad és így a közönség egyes vásárlóiiban e jelzés az áru származása tekintetében tévhit felkeltésére alkalmas lehet. A kamara nézete szerint tehát az a ténykörülmény, hogy a vásárlóközönség még oly csekély része is az alperesi védjegyben a fent leírt módon alkalmazott oroszán ábrázolás által az áru származása tekintetében tévedésbe eshet, a maga részéről a szembenálló védjegyek hasonlóságát megállapítja. A kamara tudatában van annak, hogy a hasonlóság megállapításánál a védjegy-jogi elveket teljes szigorúsággal alkalmazta, véleménye megalkotásánál azonban nem hagyhatta figyelmen kívül a felperesi oroszán védjegynek az alperesi védjegyekben, ha mindjárt eltérő alakban is, de megtévesztésre alkalmas formában és védjegyként való felhasználását. (Bpkam. Jury. 1924/I. 24.320.)

19. „Herend” megjelölés Herenden gyártott porcellánra utal. Herenden történő égetés és herendi iparművészek festése még nem jogosít fel a „Herend” megjelölés használatára. Az alperesi védjegyek egy félkör alakú szalagba írt „Herend” szóból és fölülte alkalmazott négylevelű lóhere ábrájából állanak. Az alperesi védjeggyel szemben áll felperes régi és internacionálisan ismert árujegye, amelyhez felperes előadása szerint az alperesi védjegyek megtévesztő módon hasonlóak. A kamara ama felfogásának ad kifejezést, hogy a „Herend” megjelölés oly porcellánárúkon alkalmazva, amelyek nem Herenden készülnek, nem Herenden gyártatnak, alkalmas arra, hogy a fogyasztóközönséget az

áru előállításának helye tekintetében tévedésbe ejtse, illetve tekintettel arra, hogy porcellánárúkat Herenden ezidőszert kizárólag a felperesi vállalat gyárt, továbbá a felperes vállalatának áruí, mint Herenden gyártott porcellánárúkat váltak a forgalomban általánosan ismertté, alkalmas arra, hogy a fogyasztóközönség egyes rétegei a „Herend”-i megjelölésben felperes vállalatból kikerülő eredeti áruira, illetve a felperesi vállalatnak egy újabb keletű, esetleg újabb gyártási eljárással készített porcellánárújára következtessenek. Az a körülmény, hogy alperes herendi iparművészekkel festeti idegen származású porcellánjait, hogy továbbá e festményt állítása szerint, Herenden felállított kemencében égeti, a kamara nézete szerint a fent előadott okoknál fogva még nem adhat alperesnek jogot arra, hogy porcellánjait „Herend”-i megjelöléssel, mint származási jelzővel lássa el. A kamara nézete szerint tehát alperes, amennyiben a „Herend”-i megjelölést védjegyeiben, illetve helyesebben védjegyes áruin alkalmazza, úgy azt oly módon tartozik feltüntetni, hogy a fogyasztóközönség az első tekintetre tisztában legyen azzal a ténnyel, amely alperes állítása szerint meg is felel a valóságnak, hogy tudniillik az alperesi vállalatból kikerülő porcellánárúkat Herenden festi és Herenden égeti. Az előadottak alapján a kamara nézete szerint a „Herend”-i megjelölésnek a feltüntetése (főleg, ha tekintetbe vesszük, hogy alperes oly tárgyakat is hozhatna forgalomba, ahol a festésnek (pl. fehér szobrok) teljesen alárendelt szerepe van) alkalmas a fogyasztóközönséget az áru származása tekintetében tévedésbe ejteni. (Bpkam. Jury. 1923/X. 24.470.)

Cégoltalom

20. A cégbitorlás késői megindítása folytán jogvesztés. A Kúria különös tekintettel arra, hogy felperes a vitatott cégbitorlás megszüntetését, bár arról tudomással bírt, egy és fél évet meghaladó időn át nem szorgalmazta, hanem tűrte azt, hogy az utána alig pár hónap elteltével megalakult és 1921 március hó 26-án bejegyzett alperes részvénytársaság cégszövegében az övével egyező „Génusz” vezérszót használja, helyesnek találta a fellebbezési bíróságnak azt a jogi álláspontját, hogy felperes ebben az esetben az alperes ellen a „Génusz” toldatnak a cégszövegből való kihagyása iránt cégbitorlás címén már az idő múlás okából sem léphet fel sikeresen keresettel. (Kuria P. IV. 1561—1924. sz.)

Szemle

Meszlény Artúr dr. előadása. Az Iparjogvédelmi Egyesület közgyűlésének keretében tartotta Meszlény Artúr dr. egy. m. tanár, ügyvéd előadását a „Tisztességtelen verseny”-ről. Ismertette a törvényvezető gondolatait. Kifejtette, hogy az üzleti tisztesség fogalma nem abszolút, hanem relatív fogalom, amely nemcsak foglalkozási és üzletágak szerint más és más, hanem az általános gazdasági helyzethez képest koronként is változik. Fejtette az összetéveszthetőség kérdését, melynél az átlagos vevő szokásos figyelmét kell alapul venni s hogy a titoksértés, vesztegetés és hírnévrontás útján elkövetett tisztességtelen verseny ellen nemcsak a közvetlen sértettnek kell oltalmat adni, hanem a harmadik versenytársnak is ugyanúgy, mint például a cég és név bitorlásánál és az utánzásnál történik. A széles tudással és nagy elmeéllel előadott fejtegetéseket a jelenvolt nagyszámú és előkelő közönség mindvégig feszült figyelemmel hallgatta és az előadót előadásának befejeztével lelkesen ünnepelte. Végezetül Nagy Ferenc tolmácsolta a hallgatóság elismerését és köszönetét s az idő előrehaladottságára való tekintettel a felvetett gondolatok megvitatását más alkalomra tartotta fenn.

Az Iparjogvédelmi Egyesület elnöki tanácsa március hó elején ülést tart, amelyben az egyes szakosztályok előterjesztik munkaprogramjukat.

A Zsúri és Kamarai Választott Bíróságok joggyakorlata címen dr. Bárány János kamarai titkár előadást tart, amelynek keretében ismerteti e két intézmény eddigi határozatait, illetve ítéleteit. Az előadást vita követi.

Készítményei:

Diana-sósorszesz

Diana-szappan

Diana-puder

Diana-krém

DIANA

KERESKEDELMI RT.

Budapest VII,
Angol ucca
13-15

Diana-fogkrém

Diana-szájvíz

Diana Baby-szappan

Diana Baby-hintőpor

Diana Baby-krém

LEGFINOMABB

ANGOL
PARFÜMÖK ÉS
TOILETTECIKKEK

Parfumery Marvel Co. Ltd.
Budapest VII, Angol ucca 13-19

Hunyadi János

TERMÉSZETES
KESERŰVIZ
VILÁGHIRŰ!

Uttörő márka!

Uttörő márka!

Szent István Porter-Sör

Uttörő márka!

a
Polgári
Serfőzde
kiváló különlegessége!

Uttörő márka!

Csalódások csak bosszúságot okoznak,

utánzatok eladásával csak
vevőit és pénzét veszti el
a kereskedő. Megkiméli
magát ezen kellemetlen-
ségektől és vevőit — a
saját jól felfogott érdekében
— teljes megelégedésre
szolgálja ki, ha nekik a
nagykanizsai vagy **mo-
sonszentjánosi** gyárban
készült **valódi Franckot***
ajánlja.

* a kávédarálóval